

מ"ת 7/03/16 - מדינת ישראל נגד בראל כהן

20 מרץ 2016

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד
מ"ת 7-03-16 מדינת ישראל נ' כהן
לפני כבוד השופטת נועה חקלאי
מדינת ישראל המבקשת

נגד
המשיב
בראל כהן

נוכחים:

ב"כ המבקשת- עו"ד אשרת קובליו בר

ב"כ המשיב- עו"ד אמנון גולן

בהעדר המשיב

החלטה

עסקין באירוע שהתרחש ביום 26.2.16 בשעות הלילה במתחם תחנת הדלק "YELLOW" ברחוב אקסודוס 6 באשקלון.

במועד זה, על פי הנטען בכתב האישום, נהג המשיב ברכב ברשלנות, כשהוא שיכור, תחת השפעת אלכוהול וסירב למסור דגימת נשיפה למרות שנדרש לכך על ידי שוטר.

המשיב נעצר וביום 26.2.16 הובא המשיב בפני שופט במסגרת בקשה להארכת מעצר ימים בתיק מ"י 57330-02-16. בית המשפט הורה על שחרורו של המשיב בתנאי מעצר בית מלא ובפיקוח, וזאת עד ליום 1.3.16.

ביום 1.3.16 הגישה המבקשת בקשה להורות על מעצרו של המשיב בתנאי מעצר בית עד לתום ההליכים המשפטיים המתנהלים כנגדו, וכן להורות על פסילתו מלהחזיק רשיון נהיגה עד לתום ההליכים נגדו.

בו ביום התקיים בפניי דיון ראשון בבקשה.

בתחילת הדיון ציין ב"כ המשיב כי טרם הספיק לצלם את חומר החקירה, אך בו במקום טען לפגמים בהתנהלות

עמוד 1

השוטרים וביקש מבית המשפט להורות על שחרורו של המשיב.

ב"כ המבקשת, הצביעה על ראיות קיומן של ראיות לכאורה לעבירות המיוחסות, ובשל מסוכנות המשיב ביקשה להותירו במעצר בית מלא עד לתום ההליכים.

הואיל ותנאי הכרחי בטרם ניתן היה לשקול מעצרו/ שחרורו של המשיב בתנאים, הינו קיומן של ראיות לכאורה להוכחת אשמתו של המשיב, נדרשתי כבר באותו הדיון לשאלת קיומן של ראיות לכאורה ולאחר עיון בתיק החקירה קבעתי כי קיימות ראיות לכאורה המספיקות לשלב זה של הדיון.

לאחר שקבעתי קיומן של ראיות לכאורה נדרשתי לשאלת קיומה של עילת מעצר וקבעתי כי קיימת עילת מעצר בשל מסוכנות המשיב לשלום הציבור ובטחונו.

עוד קבעתי כי ניתן לאיין את מסוכנותו של המשיב בתנאים הפחותים ממעצר: פסילת רשיונו של המשיב, מעצר בית לילי ערבויות והפקדה כספית.

בשל העובדה שב"כ המשיב לא הספיק לעיין בחומר החקירה קבעתי דיון נוסף בבקשה ביום 17.3.16.

במהלך הדיון ביום 17.3.16 חזר וטען ב"כ המשיב לכשלים בהתנהלות השוטרים, לטענתו מעצרו של המשיב לא היה חוקי, לדבריו הוא לא הובא בפני קצין, נעצר ללא עילה וכמפורט בטיעוניו. עוד טען ב"כ המשיב להעדר ראיות לכאורה לעניין עצם הנהיגה וזאת בשל כך שלא ניתן לזהות את הנהג על פי הסרטון ובשל כך שהשוטר לא צילם את הרכב בתנועה. כן טען להעדר ראיות לכאורה ביחס לסירוב למסור בדיקת נשיפה זאת לדבריו הוא למד מדוח הפעולה של השוטרת שכן טוב לפיו לא הוסבר לו, לא הוצע לו ולא נדרש לעשות בדיקה.

לאור טענותיו של המשיב שבתי ועיינתי בחומר החקירה פעם נוספת.

לאחר שעיינתי בשנית בתיק אין בידי לקבל את טענת ב"כ המשיב כי נפל פגם במעצרו של המשיב.

כפי שעולה מהתיק, השוטרים הבחינו במשיב טרם נהג, הודיעו לו כי לא ינהג כשהוא שיכור, המשיב אמר להם שלא ינהג שיכור, ואף על פי כן חזר לאחוז בהגה בהיותו שיכור, בשל כך נעצר המשיב בזירת האירוע בשעה 1:15 על ידי השוטר בן טולילה, הובא לתחנת משטרה, ובשעה 2:10 הובא בפני קצין משטרה אשר הורה על מעצרו לאחר שמצא כי קיים חשד סביר שהמשיב ביצע עבירה של נהיגה בשכרות, עילת מעצרו של המשיב, כפי שציין הקצין הינה סיכון בטחונו של הציבור. תוך שעות ספורות הובא המשיב בפני שופט. לאור המפורט לא מצאתי ממש בטענת ב"כ המשיב בדבר אי חוקיות המעצר.

באשר לטענות בדבר העדר ראיות לכאורה, לכך התייחסתי כבר בהחלטתי מיום 17.3.16 ולא מצאתי טעם לחזור על הדברים. עם זאת - אתייחס בקצרה לטיעוני ב"כ המשיב:

הראיות לעצם הנהיגה אינן מתבססות על זיהוי המשיב על פי הסרטון (אין מחלוקת כי לא ניתן לזהות את המשיב בסרטון) אלא על דוחות הפעולה של השוטרים לרין קיריל ועומר בן טולילה אשר הבחינו במשיב נוהג.

העובדה שהשוטרים לא צילמו את נהיגתו של המשיב בסרטון, אין בה כדי להפחית מעוצמת הראיות הקיימות.

חיזוק לעצם הנהיגה אף ניתן למצוא בעדותה של המתדלקת בוטרייט אשר ראתה את המשיב מגיע עם הרכב בגפו ויוצא מהרכב.

באשר לטענתו של המשיב כי הגיע לתחנת הדלק כשחברו דניאל נוהג ברכב, וזאת כדי לתקן פנצ'ר - הגם שגרסה זו דינה להתברר בהליך העיקרי, הרי שאין בה כדי לשנות מהעובדה כי עת הגיעו השוטרים למקום (אחרי שלדבריו דניאל עזב את המקום) הם הבחינו בו נוהג.

הראיות לעניין השכרות נלמדות מדוחות הפעולה של כלל השוטרים שהיו במגע עם המשיב ומעדות המתדלקת בוטרייט. קיימות ראיות לכאורה לסירוב למסור בדיקה - בדוח של השוטרת שכן טוב. בניגוד לדברי ב"כ המשיב, השוטרת כן סימנה בסעיף 9 כי דרשה מהמשיב להיבדק וכי הסבירה משמעות הסירוב. סירובו של המשיב יכול להתבטא בהתנהגות ולא רק במילים. לו זו אף זו, קיימות ראיות למכביר להיותו של המשיב שיכור ותחת השפעת אלכוהול (אף מבלי להידרש לשאלת הסירוב) בדמות דוח המאפיינים שנערך לו, והתנהלותו כפי שנלמדת מדוחות השוטרים (נפל, התנדנד, זגזג, הקיא, הטיל מימיו על משאבות תחנת הדלק ועוד).

לא מצאתי כי יש בטענות שנטענו על ידי ב"כ המשיב, כדי לשנות מהחלטתי כי קיימות ראיות לכאורה ביחס לעבירות המיוחסות למשיב.

באשר להעדר אישור מח"ש, עיינתי בהנחיית פרקליט המדינה 2.18 שעניינו מדיניות התביעה בתיקי חקירה בהם חשוד בביצוע עבירה כלפי שוטר מתלונן על שימוש בכח מצד השוטר.

ההנחייה מחייבת אישור מח"ש בטרם מוגש כתב אישום על תקיפת שוטרים או עבירות אחרות כלפי שוטרים. בתיק זה לא הוגש כתב אישום על עבירות כלפי שוטרים.

אמנם בתיק החקירה ראיות לכאורה לכך שבוצעו עבירות כלפי שוטרים (הכשלת שוטר העלבת שוטר ואולי אם איומים), עם זאת המאשימה משיקוליה בחרה שלא לייחס למשיב עבירות אלו.

מרגע שהמשיבה בחרה שלא להעמיד המשיב לדין על עבירות כלפי שוטרים, הנוהל הרלוונטי לא חל. אין בידי לקבל את הטענה כי הנוהל חל אף אם לא מוגש כתב אישום בגין עבירות כלפי שוטרים.

צודק ב"כ המשיב כי אין בתיק החקירה דו"ח של מד"א על אף שהמשיב נבדק על ידי מד"א. מן הראוי שדו"ח מד"א יצורף לתיק.

טוען ב"כ המשיב כי הפגמים בתיק מצדיקים סגירת התיק ומקימים עילה של הגנה מן הצדק.

לאור כל המפורט לעיל, לא מצאתי בסיס לטענות ב"כ המשיב כי יש הצדקה להורות על סגירת התיק או כי קמה למשיב הגנה מן הצדק.

לאחר ששמעתי את טיעוניו של ב"כ המשיב, לאחר שחזרתי ועיינתי פעם נוספת בתיק החקירה, ולאחר שחזרתי ושקלתי פעם נוספת את התנאים שקבעתי בהחלטתי מיום 1.3.16, לא מצאתי כי הנימוקים שהועלו על ידי ב"כ המשיב יש בהם כדי לשנות את התנאים בהם שוחרר המשיב.

לאור האמור אני קובעת כי התנאים עליהם הוריתי בהחלטתי מיום 1.3.16 ישארו בתוקף עד לתום ההליכים.

הדיון שנקבע ליום 22.3.16 למתן החלטה מבוטל.

תיק החקירה מוחזר למבקשת.

זכות ערר כחוק.

ניתנה והודעה היום י' אדר ב' תשע"ו, 20/03/2016 במעמד הנוכחים.

נועה חקלאי, שופטת